

Tijdschrift tot bemoediging, lering en bevestiging van de waarheid,
die in Christus Jezus is.

Australiëring 61, 3823 XL Amersfoort. bdlamersfoort@kpnmail.nl

zie: www.JezusVerlosser.nl

Email: info@JezusVerlosser.nl

Nieuwjaarsdank

*O God, ik dank U, dat ik leven mag,
ik dank U voor elk uur, voor elke dag;
want Gij geeft mij zoveel; en als Gij neemt
dan weet ik (elke hardheid is U vreemd),
dat Gij iets beters voor mij hebt gezocht,
veel mooier, dan dat ik ook kiezen mocht.
Ik wacht niet meer voor een gesloten deur,
ik sterf niet langzaam aan een eeuw'ge sleur,
ik lééf, ik lééf en heb U eind'loos lief!
Ik ben Uw kind, en hoef niet als een dief
te stelen, wat toch in mijn handen brandt:
de mooiste parel legt Gij mij in mijn hand:
ik ben niet eenzaam, arm en onbemind;
ik ben een rijk, gelukkig Koningskind!*

Nel Benschop

Overdenking rond de jaarwisseling

*Wij willen ons u toevertrouwen.
Wij kunnen zonder U niet gaan.
Doe ons op uw genade bouwen
en op geen and're bodem staan.
Maak ons gehoorzaam aan uw woord,
leid ons in uw gemeenschap voort.*

(G.L. 167:3)

Onwillekeurig schoten mijn gedachten onder het zingen van bovenstaand lied naar een gedeelte uit het gedicht “voetstappen in het zand...” Menigeen van u zal het kennen of er in ieder geval wel eens van gehoord hebben. Maar omdat we rond de jaarwisseling allemaal wel even terug kijken op het afgelopen jaar, wil ik u toch nog een keer de hele tekst van dat gedicht geven:

*Ik droomde eens en zie, ik liep aan 't strand bij lage tij.
Ik was daar niet alleen, want ook de Heer liep aan mijn zij.
We liepen samen het leven door en lieten in het zand,
een spoor van stappen; twee aan twee, de Heer liep aan mijn hand.
Ik stopte en keek achter mij en zag mijn levensloop,
in tijden van geluk en vreugde, van diepe smart en hoop.
**Maar als ik het spoor goed bekeek, zag ik langs heel de baan,
daar waar het juist het moeilijkst was, maar één paar voeten staan.
Ik zei toen “Heer waarom dan toch? Juist toen ik U zo nodig had,
juist toen ik zelf geen uitkomst zag, op het zwaarste deel van mijn pad...”
De Heer keek toen vol liefde mij aan en antwoordde op mijn vragen;
“Mijn lieve kind, toen het zo moeilijk was, toen heb ik jou gedragen...”***

Het einde van een jaar... Voor ondernemingen (en ook wel privé) een tijd om de boekhouding af te sluiten en een begroting te maken voor

het volgende jaar. Om zo'n begroting te kunnen maken moet er vooruit gekeken worden, plannen worden gemaakt; wat gaat het volgende jaar ons brengen? Eén ding weet je echter zeker, zo'n begroting komt nooit helemaal uit, het is altijd onzeker. Alleen mag het geen reden zijn om die plannen niet te maken, want juist het hebben van een plan, het weten waar je staat en waar je heen wilt gaan, stelt je in staat om een route te bepalen en die dingen te doen die gedaan moeten worden. Tussentijds kun je ook nog een keer kijken of je nog op de goede route zit. Ook geestelijk kunnen we ons dezelfde vragen stellen: waar staan we nu en waar gaan we heen en wat in dat stuk ertussen, wat zal het komende jaar ons brengen? Maar daar houdt de overeenkomst dan ook meteen op.

Efeze 1:5: "In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, ..." Wij **zijn nu** kinderen van God. (zie ook 1Joh. 3:1) Vers 3: "Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten **gezegend heeft** in Christus,..." (De St.Vert. geeft alle geestelijke zegening) Dat is onze positie nu: kinderen van God, gezegend met alle(rlei) geestelijke zegeningen. Wat een verschil met de wereldse positie! En dan de toekomst, in de wereld één en al onzekerheid, zakelijk zowel als privé, maar voor ons mag gelden wat wij in datzelfde eerste hoofdstuk van de brief aan de Efeziërs lezen: "...dat Hij Zich in Hem had voorgenomen, om, ter voorbereiding van de volheid der tijden, al wat in de hemelen en op de aarde is onder één hoofd, dat is Christus, samen te vatten, in Hem, in wie wij ook het erfdeel **ontvangen hebben**, waartoe wij tevoren bestemd waren krachtens het voornemen van Hem,..." Kinderen en erfgenamen. Onze toekomst ligt vast: we gaan naar de Here en in Hem zijn we erfgenamen van God. Wat een verschil, wat een toekomst! Waar voor menigeen het heden veel zorgen geeft en de toekomst onzeker is, mag een christen zich reeds rijk gezegend weten en verzekerd van een prachtige toekomst! Ja, zult u misschien zeggen, dat is makkelijk praten, maar ook voor een christen geldt dat het hier en nu heel moeilijk kan zijn. Dat bagateliseer

ik ook zeker niet, maar veel belangrijker: dat doet de Here ook niet, want aan het eind van de brief aan de Efeziërs lezen we in hoofdstuk 6:12: “...Want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten...” Dat is heel ernstig, dat is een strijd die hier beneden plaatsvindt. Maar het is ontzettend belangrijk dat we ons altijd blijven realiseren dat we die strijd al gewonnen hebben, dat wij overwinnaars zijn door Christus. In Rom. 8:31 lezen we: “Als God vóór ons is wie zal tegen ons zijn?” Om vervolgens in vers 37 te lezen: “Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad.” Laten we ons dat altijd goed realiseren: er is een strijd en die kan heel erg heftig zijn, maar we hoeven niet te strijden om de overwinning, want we hebben overwonnen door Christus. Nee, we moeten strijden om stand te houden en ook in die strijd gaat de Here vooraan. Hij geeft ons in zijn Woord een strategie en een wapenuitrusting om ons voor te bereiden op deze strijd.

Laten we daarvan lezen uit Ef. 6:10-20:

“Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht. Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. Neemt daarom de wapenrusting Gods, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden. Stelt u dan op, uw lendenen omgord met de waarheid, bekleed met het pantser der gerechtigheid, de voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes, neemt bij dit alles het schild des geloofs ter hand, waarmede gij al de brandende pijlen van de boze zult kunnen doven; en neemt de helm des heils aan en het zwaard des Geestes, dat is het woord van God. En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest, daartoe wakende met alle volharding en smeking voor alle heiligen; ook voor mij, dat mij bij het openen van mijn mond het woord geschonken worde, om vrijmoedig het geheimenis van het evangelie bekend te

maken, waarvoor ik een gezant ben in ketenen. Dan zal ik daartoe vrijmoedig kunnen optreden zoals ik behoort te spreken.”

De Here geeft ons voor 2015 niet alleen een fantastische uitgangspositie en een fantastisch einddoel, maar ook steun in de strijd voor die tussentijd. Hij wil ons helpen. Laten we Ef. 6:10-20 overdenken. Boven deze verzen staat vaak de aanhef: de geestelijke wapenrusting. Daardoor zijn we soms geneigd om bij vers 14 te beginnen, ik wil u echter wijzen op vers 10 waarmee de beschrijving over de wapenrusting begint: “Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht.” (vers 10) Wanneer we de brief aan de Efeziërs bekijken dan wordt ons in hoofdstuk 1 beschreven dat we gezegend zijn met alle geestelijke zegeningen en lezen we in vers 18 van datzelfde hoofdstuk al over de sterkte zijner macht: “...zodat gij weet, welke hoop zijn roeping wekt, hoe rijk de heerlijkheid is zijner erfenis bij de heiligen, en hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven, naar de werking van de sterkte zijner macht...” Lezen we verder dan vinden we aanwijzingen over onze dagelijkse wandel, aansporingen, waar we op moeten letten en hoe we zouden moeten leven in de Geest. En dan aan het einde van de brief geeft de Here ons als het ware een middel om die wandel goed te volbrengen: Voorts... en dan volgt de beschrijving van de wapenrusting. De wapenrusting staat dus niet op zichzelf, maar wordt ons gegeven om onze wandel hier op aarde goed te kunnen volbrengen.

“Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht.” De sterkte komt niet uit de wapenrusting, de sterkte komt van onze Here. Hij is de machtige Schepper zelf. In Hem is onze kracht. Toen David Goliath versloeg, vertrouwde hij ook niet op zijn wapenrusting maar op zijn Here. Zeker die wapenrusting is heel belangrijk en als we stapsgewijs zo een aantal dingen zullen overdenken over die wapenrusting, wijzen die ook op de Here, maar onze kracht is in de Here en in de sterkte van *Zijn* macht.

“Doet de wapenrusting Gods aan,...” Dat staat er twee keer. (vers 11,13) De St. Vert. zegt: “Doet aan de **gehele** wapenrusting Gods,..” Als ons hier gezegd wordt dat we onze lendenen moeten omgorden, ons moeten bekleden met een pantser, onze voeten moeten schoeien, een schild, een helm en een zwaard moeten nemen, dan moeten we niets daarvan vergeten. Wanneer we dat wel doen, worden we kwetsbaar.

Voordat we die wapenrusting nader bekijken wil ik u nog even wijzen op het eind van vers 13: ...stand houden... Zoals al eerder is geschreven: we zijn overwinnaars. In onze dagelijkse strijd, die voor ons allemaal anders is, hoeven wij niet de overwinning te behalen. We *hebben* de overwinning. We hoeven niet te strijden om straks bij de Here te komen. Nee, we moeten standhouden, maar om te kunnen standhouden heeft de Here ons aanwijzingen gegeven en die gelden ook voor het komende jaar, want onze tegenstander is geducht. Het is een strijd tegen de verleidingen van de duivel. (vers 11) En over die duivel zegt de Here Jezus zelf: “..Die was een mensenmoorder van den beginne en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader der leugen.” (Joh. 8:44) Laten we toch op onze hoede zijn en de woorden van Psalm 119:11-16 ter harte nemen: “Ik berg uw woord in mijn hart, opdat ik tegen U niet zondige... uw woord zal ik niet vergeten.” De satan wil ons aftrekken van God en als dat niet lukt wil hij in ieder geval ons getuigenis, intern in de gemeente en naar buiten toe, schade toe brengen. En wat is hem dat gelukt, misschien ook in ons eigen leven, maar zeker als we denken aan wat er in de christenheid gebeurt en is gebeurd door alle eeuwen heen. We kennen de gedachten en ideeën van satan, dus houd stand! Nogmaals we hoeven onze overwinning niet te bevechten, die is bevochten. David heeft Goliath verslagen met zijn eigen zwaard, de Here heeft satan overwonnen en wel met de dood zelf.

Dan begint de wapenuitrusting en wat is het eerste wat gezegd wordt: “Stelt u dan op, uw lendenen omgord met de waarheid,..” (vers 14) De lange

gewaden die in die tijd gedragen werden, moest je opbinden anders struikelde je en kon je absoluut de strijd niet aan, daar had je een riem voor. Aan die riem, die je in staat stelde om voort te gaan in de strijd, hing ook je zwaard als militair, daar hing heel je uitrusting aan. In ons geloofsleven begint het met de waarheid, ook in 2015. In Joh.14:6 lezen we dat de Here Jezus zegt: “Ik ben de weg, de waarheid en het leven.” De Here is de waarheid en daar start alles mee. Verderop in dat hoofdstuk lezen we over de Geest der waarheid (vers 17) die de Vader ons zou zenden en die in ons zou blijven. Maar ook over het woord zegt de Here Jezus: “... uw woord is waarheid.” (Joh. 17:17) De Here is waarheid, de Geest is waarheid, die heeft de Here ons gegeven voor onze wandel hier op aarde en het woord is waarheid en dat hebben we ook gekregen. Daar begint de strategie en de wapenuitrusting van onze Here mee: met de Here zelf!

“...Bekleed met het pantser der gerechtigheid.” Het tweede: het pantser van de gerechtigheid. Daar moeten we ons mee bekleden. In de Bijbel spreken de kleren vaak over de positie van iemand: de kleren van de hogepriester, de kleren van Jozef, purper voor een koning. Kleren hebben wat te vertellen en wij zijn bekleed met het pantser (St. Vert.: borstharinas) van de gerechtigheid. Het bovenlichaam, je hart beschermd. In Rom. 10:10 lezen we dat we met het hart geloven tot gerechtigheid. In Genesis 6 lezen we ook iets over het hart: “Toen de HERE zag, dat de boosheid des mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten te allen tijde slechts boos was,....” Overleggingen van het hart? Bedenken we dan niet met ons hoofd alles wat we doen? Nee, de Bijbel zegt ons dat de bron van waaruit we alles doen, de passie die ons drijft, het hart is. Salomo vroeg de Here ook om een opmerkzaam hart, opdat hij het volk zou kunnen richten door te onderscheiden wat goed en wat kwaad was. (1Kon.3:9) Gods antwoord: “Ik doe naar uw woord; zie, Ik geef u een wijs en verstandig hart, zodat uws gelijke vóór u niet geweest is, noch na u zal opstaan.” Dus van waaruit wij de dingen doen, onze drijfveer, moet de gerechtigheid van God zijn. En dat is beschermd met een pantser.

“De voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes.” Daar staan wij op. Als christen vallen we op onze neus als dit ontbreekt, ook in 2015. Heel ons doen en laten, onze wandel, is gebaseerd op de blijde boodschap van het evangelie; dat wij zondaren waren maar dat onze zonden zijn vergeven door de Here, die voor ons is gestorven.

In de brief aan de Efeziërs komt steeds het woord wandelen voor:

- Ef. 2:2: “... waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop dezer wereld.”
- Ef. 2:10: “... opdat wij daarin zouden wandelen.”
- Ef. 4:1: “Als gevangene in de Here, vermaan ik u dan te wandelen waardig der roeping,...”
- Ef. 4:17: “Dit zeg ik dan en betuig ik in de Here, dat gij niet meer moogt wandelen zoals ook de heidenen wandelen,....”
- Ef. 5:1: “Weest dan navolgers Gods, als geliefde kinderen, en wandelt in de liefde,...”
- Ef. 5:8: “Want gij waart vroeger duisternis, maar thans zijt gij licht in de Here; wandelt als kinderen des lichts,-”
- Ef. 5:15: “Ziet dus nauwletten toe, hoe gij wandelt, ...”

En dat wandelen van ons is gebaseerd op het evangelie van de vrede.

“..neemt bij dit alles het schild des geloofs ter hand, waarmee gij al de brandende pijlen van de boze zult kunnen doven.” Dat schild hoort er echt bij, maar je moet er ook mee oefenen. Je hebt niets aan een schild als je het niet bij je hebt of er niet geoefend in bent. Dat geldt ook voor het geloof. In Hebrreeën 11 vinden we een opsomming van geloofsgetuigen die tot ons spreken, laten we hun les ter harte nemen, zodat we met ons schild de brandende pijlen van de boze kunnen doven. Voorbeelden van zulke brandende pijlen vinden we ook in de bijbel:

- Eva: brandende pijl van hoogmoed? (Gen. 3:5)
- Achan: brandende pijl van hebzucht? (Joz. 7)
- David: brandende pijl van begeerte, lust? (2 Sam. 11)

Diezelfde David heeft zijn zonde gelukkig beleden voor God en vergeving ontvangen. Hij ook is degene die ons in Psalm 18:31 schrijft: “Gods weg is volmaakt; des HEREN woord is zuiver. Hij is een schild voor allen die bij Hem schuilen.” Onze Here is het schild.

“..en neemt de helm des heils aan...” Nu hebben we wel de hersens, het hoofd te pakken. De beveiliging van je denken, van de ratio. Wat kunnen we zeggen over al het denken? In deze tijd horen of lezen we van plannen die men heeft of die gemaakt worden voor het komende jaar. Lege plannen, plannen zonder God. Er zijn absoluut christenen in de wereldpolitiek, gelukkig maar en dat kan ook gezegend zijn maar in het algemeen houdt deze wereld geen rekening met God. Deze wereld denkt na over de problemen die er zijn, zoals milieuverontreiniging, oorlog en vrede of over de ‘rechten’ van de mens en al het intellect van heel de wereld bundelt zich om na te denken, ja, en dan lezen we in diezelfde brief aan de Efeziërs in hoofdstuk 4:17: “Dit zeg ik dan en betuig ik in de Here, dat gij niet langer moogt wandelen zoals ook de heidenen wandelen, in de ijdelheid van hun denken, verduisterd in hun verstand, vervreemd van het leven Gods om de onwetendheid, die in hen heerst, om de verharding van hun hart.” Nee, de helm des heils mogen we op hebben, niet het vruchteloze denken van deze wereld. Welke plannen men ook bedenkt, men bereikt de heerlijkheid van God niet, want allen hebben gezondigd. (Rom. 3:10-18) Deze aarde ligt onder het oordeel. Als de Here straks zal komen en regeren, dan zal er een heerlijke periode aanbreken, ook voor deze wereld. Maar pas dan. Nu moet ons denken zijn gebaseerd op onze behoudenis door onze Here.

“...en het zwaard des Geestes.” Dat is het eerste van de wapenrusting dat hier genoemd wordt waarmee je je niet alleen verdedigt. Nogmaals, we moeten stand houden, we voeren geen overwinningsoorlog maar daarbij is het zwaard onontbeerlijk en ik denk dat het ontbreken van het zwaard in de afgelopen tijd, misschien wel door de eeuwen heen, de oorzaak is geweest dat heel veel christenen (waarschijnlijk niet voor

de eeuwigheid, dat is voor de Here) hier gesneuveld zijn. Want als we zonder zwaard staan en er wordt alleen maar op ons ingehakt, dan zijn we een keer moe en kunnen we de tegenstander niet meer op afstand houden, daarvoor hebben we echt het zwaard nodig. Als we alleen maar met ons schild, als we dat al hebben, constant de slagen van de vijand op moeten vangen, dan lukt dat op een keer niet meer. Het zwaard is keihard nodig. En het is het zwaard van het woord. In 2 Tim. 3:16 “Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust.” Zonder het woord kunnen we niets, zonder het wapen gaat het mis. Misschien niet voor de eeuwigheid, dat is voor de Here, maar hier wel.

En als laatste gedeelte: “En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest...” Die hele wapenuitrusting is niet compleet zonder te bidden. Ik heb ooit eens iemand horen zeggen: het woord lezen en bidden is als inademen en uitademen. Je kunt niet alleen inademen je moet ook uitademen. God spreekt tot ons in het Woord en wij mogen terugspreken in gebed. Dat mogen we privé doen of samen. Maar ook al staat het onderwerp bidden nu niet centraal, we weten allemaal dat we naar de wil van de Here moeten bidden en dat er geen belemmeringen mogen zijn voor ons gebed. Die belemmeringen moeten we eerst weg doen als die er zijn, omdat er anders geen verhooring kan volgen. Er is echter nog iemand die voor ons bidt: onze Here Jezus en wat is het mooi dat we dat mogen weten. Zo in de typologie van de wapenuitrusting, als we dat naar de moderne wapenuitrusting zouden vertalen, is het gebed de verbinding met het hoofdkwartier. Het is het oortje dat men tegenwoordig in heeft om snel te kunnen communiceren waar je bent, hoe je bent en wat je moet doen. Bidden!

Die wapenrusting stelt ons in staat, gegeven de positie waar we zijn: gezegend met alle geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten, onze route veilig te lopen. Waar eindigt die? Niet in iets onzekers, nee, die

route eindigt bij onze Here. Fantastisch! De Here zegent ons zo ontzettend hiermee, Hij geeft ons aanwijzingen in zijn woord en daar zijn we machtig dankbaar voor. Maar wat kan die strijd toch ook heftig zijn. Wat dat betreft is de brief aan de Efeziërs misschien wel te vergelijken met Jozua. Wanneer de Israëlieten het land intrekken ondervinden ze diezelfde strijd. Het land was hun gegeven, de overwinning was behaald, overal waar ze hun voet zouden zetten, zou de Here dat zegenen. Jozua ging vooraan. Onze Jozua, de Here gaat ook vooraan. De strijd is gestreden, wij hebben gewonnen, maar helaas vergeten we in ons leven nog wel eens af te rekenen met de tegenstander en welke problemen kunnen zich dan voordoen. Alles is opgeschreven ons ten voorbeeld. Het volk Israël is zo'n voorbeeld. Laten we daarvan leren en de hele geestelijke wapenuitrusting aandoen en strijden om stand te houden en in die strijd onze Here ook dankbaar zijn. Danken, daar dacht ik afgelopen dagen ook aan. December is een bijzondere tijd: men geeft elkaar cadeautjes met Sinterklaas en in meer of mindere mate ook met Kerst. Wat is het dan leuk als je als ouders je kinderen verwent en je vervolgens ziet dat ze blij en dankbaar zijn omdat ze weten dat ze verwend zijn. Wat ben ik blij dat wij wel geschapen zijn naar Gods beeld maar dat God niet op ons lijkt. Want wat zouden wij doen, hoe zouden wij ons voelen als wij ons hebben uitgesloofd, onze kinderen ontzettend hebben verwend en ze eigenlijk helemaal niet blij maar teleurgesteld reageren omdat ze iets niet gekregen hebben?

Laat die blijdschap er wel zijn. Dat neemt niet weg dat er ook verdriet en zorgen kunnen zijn, zeker, maar die mogen we in gebed bij de Here brengen. In Psalm 18:32,33 staat: "Want wie is God behalve de HERE, wie is een rots buiten onze God? Die God, die mij met kracht omgordt en mijn weg effen maakt;..." In Filip. 4:13 lezen we: "Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft." en in 1Kor. 10:13 lezen we: "En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt." Ik doe beslist niet lichtvaardig over de grote problemen van het leven, fysiek

of geestelijk, maar laten we onze hand op al die teksten leggen die ons spreken van Gods kracht voor ons en dan wil de Here die kracht ons ook geven en mogen wij in die misschien o zo moeilijke omstandigheden, getuigen van de hoop die in ons is. En als de Here nog niet gekomen is om ons thuis te halen, laten we dat dan ook in 2015 niet vergeten. Want onze Here heeft er alles aan gedaan om ons toe te rusten, om ons te beveiligen en om ons een prachtige toekomst te geven. Mogen we daar een heel klein beetje van getuigen, want er zijn er nog zoveel die verloren dreigen te gaan en die kunnen we misschien ook nog in 2015 bereiken met het woord, met ons getuigenis, maar ook met onze dagelijkse handel en wandel. Dat we zo, helemaal toegerust met die geestelijke wapenrusting, met de Here, want zonder Hem kunnen we niet gaan, 2015 in mogen gaan.

